

РЕШЕНИЕ

№ 5023

гр. София, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 29.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3653** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от [Административнопроцесуалния кодекс](#), вр. [чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване \(КСО\)](#).

Производството е образувано по жалба на М. И. И. срещу Решение №1040-21-228/22.03.2022 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С. град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-1104-1 от 18.02.2022 г. и Разпореждане № 214-00-1104-3 от 18.02.2022 г. и двете на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО.

Релевират се доводи, че с отхвърлената с обжалваното решение жалба са представени Заповедта за прекратяване на трудовия договор на М. И. с [фирма]; Извлечение от трудовата книжка, от която се вижда основанието за прекратяване; Заповед за прекратяване на трудовия договор с [фирма] видно от която основанието за прекратяване на трудовия договор е по чл. 334 от КТ; Справка за подадено уведомление по чл. 62 ал. 5 от Кодекса на труда за прекратен трудов договор от [фирма]; Трудовия договор и анексите към него между М. И. и [фирма]. В следствие са подадени 2 бр. заявления на основание чл. 54ж, ал. 2 от КСО за промяна в обстоятелствата при отпускане на обезщетение за безработица, с които представили: доказателства за извършена корекция на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда до Национална агенция по приходите по начин, както и нотариално заверено пълномощно от 19.01.2022г. за прекратяване на договора на основание чл. 334 от Кодекса на труда. Твърди се, че на 11.04.2022 г. в получено писмо с изх. № 1019-21-1594# 4/11.04.2022 г. по описа на ТП на НОИ - С. - град,

Директорът на Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ констатира, че е налице корекция в уведомлението по чл.62, ал. 5 от Кодекса на труда и определя, че основанието за прекратяване на трудовия договор между [фирма] и М. И. е чл. 334 от Кодекса на труда. Изтъква се, че трудовият договор между [фирма] и М. И. е прекратен изцяло по инициатива на работодателя. Излага се, че управителят на дружеството възложил на адв. С. работата по прекратяване на трудовия договор на М. И., като и в цитираното нотариално заверено пълномощно било посочено основанието за прекратяване на договора. Поддържа, че законодателят не е санкционирал прекратяването на договора на основание чл. 334 от КТ и не го е включил в хипотезите по чл.54б, ал. 3 от КСО. Прекратяването в този случай се извършва чрез едностранно волеизявление, отправено от работодателя към работника или служителя, или от работника или служителя към работодателя. Не е необходимо страната, която отправя предизвестие и съдържащото се в него волеизявление да го мотивира, достатъчно е в него ясно и безусловно да бъде изразена в писмена форма волята за прекратяване на трудовия договор в 15 дневен срок. Пзовава се на съдебна практика. Моли съда да отмени обжалвания акт на основание чл. 91 от АПК, като определи размера и периода на отпускане на обезщетението за безработица на М. И. по правилото на чл.54б, ал. 1 от КСО или съответно върне преписката за ново разглеждане с указания за определяне на обезщетението по чл.54б, ал. 1 от КСО.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Твърди, че е допусната техническа грешка в уведомлението на жалбоподателя като е посочен код 54 и 255, като грешката е коригирана. Съгласно чл. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на парично обезщетение за безработица, документът, който се представя е заповедта за прекратяване на трудовия договор. Твърди, че за да се определи минималния размер на обезщетението за безработица се изискват две предпоставки– основанието да е чл. 331 или инициатива на служителя, а в случая по никакъв начин не се доказвало нито едното, нито другото.

Ответникът по жалбата- Директор ТП на Н.- С. град чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Сочи, че от изложените в обжалвания акт обстоятелства става ясно, че при постановяването на обжалваните разпоредения, които са потвърдени с обжалвания акт, длъжностното лице по чл. 54 от КСО е взело предвид представените от жалбоподателя документи и наличните данни в информационната система, като при постановяването им стриктно се придържат към разпоредбите на Кодекса за социално осигуряване. Сочи, че има справка, че не е техническа грешка, защото към момента на постановяване на акта основанието за прекратяване е било код 54, след което при направена справка с декларация наистина основанието за прекратяване е променено на 55, с дата 05.04.2022 г., докато решението на директора е постановено на 22.03.2022 г., т.е. към момента на постановяването е било правилно и законосъобразно. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да потвърди като правилен и законосъобразен процесния акт, при спазване на материалните разпоредби.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността

на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ– С. град, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна:

Със заявление от 24.01.2022 г. М. И. И. сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Приложил копие на заповед № 1082/18.01.2022 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда и заповед за прекратяване на допълнителен трудов договор с [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл.334, ал.1 КТ.

При преценка правото на ПОБ длъжностното лице е установило, че:

В регистър „Трудови договори“:

- от осигурител [фирма], ЕИК-[ЕИК] е подадена информация за сключен на 01.07.2001 г. трудов договор. На 21.01.2022 г. е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за прекратяването му, считано от 19.01.2022 г., като е посочено основание за прекратяване на договора „29” — съгласно Наредба № 5 от 2002 г. отговарящо на чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ /поради закриване на част от предприятието или съкращаване на щата/;

- от осигурител [фирма], ЕИК-[ЕИК] е подадена информация за сключен на 30.11.2012 г. трудов договор. На 25.01.2022 г. е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за неговото прекратяване, считано от 21.01.2022 г., като е посочено основание за прекратяване на договора „54”, отговарящо на чл. 331, ал. 1 от КТ /прекратяване на трудовия договор по инициатива на работодателя срещу уговорено обезщетение/.

2. В Регистър на осигурените лица- подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, видно от които жалбоподателят е осигуряван повече от изискващите се 12 месеца през последните 18 преди прекратяване на осигуряването.

Предвид представените документи и наличните данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, длъжностното лице приело, че за М. И. е изпълнена разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО и има право на ПОБ. При спазване на предвидения в чл. 54а, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО ред, а именно: паричното обезщетение за безработица се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението по ал. 3 е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни от тази дата.

На 18.02.2022 г. е издадено Разпореждане № 214-00-1104-1/18.02.2022 г. на за ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 и чл. 54б, ал. 3 от КСО, на И. е отпуснато ПОБ, считано от 21.01.2022 г. до 20.05.2022 г. в размер на 12 лв. дневно. Посочено е в същото, че последното прекратяване на осигуряването е 21.01.2022 г., прекратено осигуряване за безработица на основание чл.331 КТ, с регистрация в АЗ на 24.01.2022 г., минимален дневен размер на ПОБ, съгласно ЗБДОО за 2022 г.- 12лв.

С разпореждане № 214-00-1104-2 от 18.02.2022 г. на за ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 1 от КСО, изплащането на отпуснатото ПОБ е спряно, считано от 21.01.2022 г. /датата на отпускане на ПОБ/, с мотиви: „обезщетение за оставане без работа по чл.

222, ал. 1 от КТ, от предходен работодател [фирма], ЕИК[ЕИК]”.

След изтичане на периода, за който е дължимо обезщетението за оставане без работа от работодателя, изплащането на отпускното ПОБ е възобновено с Разпореждане № 214-00-1104-3 от 18.02.2022 г. на за ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, на основание чл.54ж, ал.1 и във вр. с чл.54г, ал.3 от КСО, за периода от 19.02.2022 г. до 18.06.2022 г. в размер на 12.00 лв. дневно, с мотиви: „изтичане периода на обезщетението за оставане без работа”.

Разпореждане № 214-00-1104-1/18.02.2022 г. и Разпореждане № 214-00-1104-3 от 18.02.2022 г. на за ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град са оспорени по административен ред от М. И..

С обжалваното в настоящото производство Решение №1040-21-228/22.03.2022 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С. град, са потвърдени Разпореждане № 214-00-1104-1 от 18.02.2022 г. и Разпореждане № 214-00-1104-3 от 18.02.2022 г. и двете на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО.

С вх. № 214-00-1104-5/07.04.2022 г. в ТП на НОИ постъпила Справка за приети, върнати и липсващи документи на М. И. за парично обезщетение за безработица по чл.54а КСО /л.74/, с приложени Декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ/ПОДБ, прил.№5 към чл.3 от Наредбата- дублирано с УРИ 9016-21-178 от 05.04.2022 г. Освен същата заповед за прекратяване на трудово правоотношение с [фирма] е приложена и Справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, за извършена корекция на основанията за прекратяване на договора. На 04.04.2022 г. в Р. като основание за прекратяване на трудовия договор с [фирма] е посочен код „55“- чл.334, ал.1 КТ /Прекратяване на трудовия договор за допълнителен труд/.

На 11.04.2022 г. с писмо изх. №1019-21-1594#11.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.- град е потвърдено, че е представена Декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ- УРИ 9016-21-178, към която са приложени същата заповед за прекратяване на трудово правоотношение с [фирма] и Справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, за извършена корекция на основанията за прекратяване на договора. На 04.04.2022 г. в Р. като основание за прекратяване на трудовия договор е посочен код „55“- чл.334, ал.1 КТ. В тази връзка е разпоредена проверка.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При горните фактически констатации, настоящият състав на Административен съд – София град прави следните правни изводи:

По същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на ръководителя на ТП-НОИ С.- град.

По валидността на акта: Съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.2, б.“б“ пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу: разпореждания: за отказ или неправилно определяне, изменяне и прекратяване на обезщетенията за безработица. Съгласно чл.117, ал.3 КСО Ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и

върща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. С оглед на това съдът констатира, че обжалвания акт е издаден от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Със същия акт е решен спора по същество, като е отхвърлена жалбата на И. и са потвърдени срещу Разпореждане № 214-00-1104-1 от 18.02.2022 г. и Разпореждане № 214-00-1104-3 от 18.02.2022 г.. Процесните разпореждания са издадени от за ръководител на осигуряване за безработица ТП на НОИ –С. град на НОИ- П. П., експерт по осигуряването, упълномощена със Заповед № Ц1015-21-79/16.03.2021 г. /л.99/. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. “б“ от КСО е постановено и оспореното решение. В него са изложени фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 54а, ал. 1 КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най- малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; както и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда. Според ал.3 на чл.54а КСО паричното обезщетение за безработица се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако:1. заявлението по ал. 3 е подадено в тримесечен срок от тази дата; 2. лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни от тази дата.

Разпоредбата на чл. 54л от КСО определя, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО осигурителите са длъжни периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителен доход и осигурителен стаж за всяко лице поотделно. В чл. 4, ал. 1 от КСО са посочени кои лица са задължително осигурени за риска безработица.

Съгласно чл.5, т.3, б. “ж“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и

реда на изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/, Уведомлението (приложение № 1) съдържа: основание за прекратяване на трудовия договор.

В случая, по делото се установи, че със заявление от 24.01.2022 г. жалбоподателят е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Приложил е копие на заповед № 1082/18.01.2022 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда и заповед за прекратяване на допълнителен трудов договор с [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл.334, ал.1 КТ. От Регистър на осигурените лица - подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО се установява и че жалбоподателят е осигуряван повече от изискващите се 12 месеца през последните 18 преди прекратяване на осигуряването. Правопораждаща за исканото обезщетение дата е тази на прекратяване на трудовото правоотношение с [фирма],[ЕИК] — 21.01.2022 г., тъй като в разглеждания случай това е датата на последно прекратяване на осигуряването. С издаденото Разпореждане № 214-00-1104-1/18.02.2022 г. на за ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 и чл. 54б, ал. 3 от КСО, на И. е отпуснато ПОБ, считано от 21.01.2022 г. до 20.05.2022 г. в размер на 12 лв. дневно.

Сочената от органа разпоредбата на чл. 54 б, ал. 3 от КСО регламентира, че безработните лица, чиито правоотношения са били прекратени по тяхно желание или с тяхно съгласие, или поради виновното им поведение, на основание чл. 325, т. 1 и 2, чл. 326, 330 и 331 от Кодекса на труда, чл. 103, ал. 1, т. 1, 2 и 5, чл. 105, чл. 107, ал. 1, т. 1 - 4 и чл. 107а от Закона за държавния служител, чл. 162, т. 1 и 6, чл. 163 и чл. 165, т. 2 и 3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, чл. 226, ал. 1, т. 4, 6, 8 и 16 от Закона за Министерството на вътрешните работи, чл. 101, ал. 1, т. 5, 8 и 11 от Закона за Държавна агенция "Разузнаване" и чл. 165, ал. 1, т. 2, 3 и 5 и чл. 271, т. 2, 3 и 5 от Закона за съдебната власт или по други закони, получават минималния размер на паричното обезщетение за безработица за срок 4 месеца. Нормата на чл. 11 от Закона за бюджета на ДОО за 2020 г. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2020 г.) определя, че дневният минимален размер на ПОБ се променя от 01.10.2020 г. на 12 лв. дневно.

В случая няма спор, че от осигурител [фирма] на 21.01.2022 г. е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за прекратяването му, считано от 19.01.2022 г., като е посочено основание за прекратяване на договора „29” — съгласно Наредба № 5 от 2002 г. отговарящо на чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ /поради закриване на част от предприятието или съкращаване на щата/.

Спорна е подадената информация от осигурител „А. риал истейт” Е. доколкото на 25.01.2022 г. е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за неговото прекратяване, считано от 21.01.2022 г., като е посочено основание за прекратяване на договора „54”, отговарящо на чл. 331, ал. 1 от КТ /прекратяване на трудовия договор по инициатива на работодателя срещу

уговорено обезщетение/, попадащо в чл.54б, ал.3 КСО.

След постановяване на обжалваното Решение №1040-21-228/22.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. град обаче, на 04.04.2022 г. в Р. като основание за прекратяване на трудовия договор с [фирма] е посочен код „55“- чл.334, ал.1 КТ, видно от справка от НАП, който код не попада в обхвата на чл.54б, ал.3 КСО.

При това положение и без да се вземат предвид приложените от жалбоподателя разпечатки от имейли с превод по делото по безспорен и категоричен начин се установи, че соченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателя с [фирма] е чл.334, ал.1 КТ. Съгласно тази норма освен в предвидените в този кодекс случаи трудовият договор за допълнителен труд (чл. 110, 111 и 114, ал. 1) и трудовият договор по чл. 233б, ал. 1 може да бъде прекратен от работника или служителя или от работодателя и с предизвестие от 15 дни. Априори, чл.334 КТ не е сред изчерпателно визираните хипотези в чл.54б, ал.3 КСО.

Съгласно чл.142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Според ал.2 обаче, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

В случая новите факти от значение за делото установяват незаконосъобразност на потвърденото с оспорваното решение Разпореждане № 214-00-1104-1/18.02.2022 г. на за ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 и чл. 54б, ал. 3 от КСО, на И. е отпуснато ПОБ, считано от 21.01.2022 г. до 20.05.2022 г. в размер на 12 лв. дневно.

Доколкото с последващото Разпореждане № 214-00-1104-3 от 18.02.2022 г. на за ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, е възобновено изплащането на отпуснатото ПОБ, за същия период от 19.02.2022 г. до 18.06.2022 г. и в същия размер на 12.00 лв., то и това разпореждане е материалнонезаконосъобразно.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна, поради което следва оспорваният административен акт да се отмени, като с оглед спецификата на спора и на основание чл.173, ал.2 от АПК следва преписката да се върне на органа за издаване на нов акт в съответствие с указанията относно тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. И. Решение №1040-21-228/22.03.2022 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С. град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-1104-1 от 18.02.2022 г. и Разпореждане № 214-00-1104-3 от 18.02.2022 г. и двете на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление от 24.01.2022 г. М. И. И. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО в съответствие с указанията относно тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: